

Boston Marathon, Winter in America is cold... ! - Silvy Meuwissen

Op maandag 16 april jl. vond de 122e editie van de Boston Marathon plaats; een marathon met een lange, rijke geschiedenis en beroemd en berucht vanwege haar 'qualifying times'. Inschrijven kan namelijk alleen als je via deelname aan een recent gelopen marathon kunt aantonen dat je in staat bent om binnen een bepaalde tijdslimiet te lopen.

Limieten...

De gestelde limieten zijn ambitieus en afhankelijk van leeftijd en geslacht. Uit nieuwsgierigheid bekeek ik heel wat jaren geleden deze limieten en klikte de website weer snel dicht ... dames 3.45 uur: 'no way, not for me'! Groot was dan ook mijn verbazing toen ik na mijn finish op de London marathon (april 2017) werd gefeliciteerd met mijn 'Boston qualifier time' ... zou het dan toch? Mijn finishtijd van 3.50 uur bleek meer dan voldoende te zijn in mijn (nieuwe) leeftijdsklasse en na inschrijving kwam in september 2017 de definitieve mail uit Boston; Silvy you're in ... yesss !

Vorbereidingen

De voorbereiding op mijn 20ste marathon verliep heel voorspoedig. Met de deelname aan hardloopevents in Woudenberg, Veenendaal, Apeldoorn, Schoorl en de Lutte kon ik alvast wennen aan het glooiende parcours in Boston. Later zou blijken dat al die trainingen met ijskoude wind langs het kanaal bij Houten ook nog ergens van pas kwamen. Op de sport-school ging ik aan de slag met de bekende core oefeningen en wat was het stimulerend om op de dinsdagavond bij de Loopgroep met elkaar te intervallen ! Begin april nam ik alvast een blik op de weersite van Boston, direct verschenen er een aantal 'snow alerts' op het scherm. Mijn ijdele hoop dat het koude, natte, winderige weer wel zou wegtrekken nam met de dag af, er was geen weersite te vinden die zei dat het droog bleef die dag. Kortom de koffer werd vooral gevuld met thermokleding, handschoenen, mutsen en regenkleding.

Boston

Enmaal in Boston was die speciale marathonsfeer direct voelbaar; overal afgetrainde lopers in felgekleurde Boston Marathon jacks en op lantaarnpalen afbeeldingen van vorige edities met oud deelnemers. Maar ook indrukwekkende herdenkingen voor de vele slachtoffers van de bomaanslag van alweer 5 jaar geleden. Op zondag bezochten we een baseball wedstrijd in Fenway park, de thuisbasis van de Boston Red Sox. Enmaal op de terugweg naar het hotel werd het steeds kouder, de harde wind nam toe en niet veel later volgde er regen, heel veel regen.

Op Marathon Monday verslechterde het weer en was het merendeel van de lopers al tijdens het wachten op het startsignaal in Hopkinton compleet natgeregend en verkleumd. Soppend liep iedereen naar het startvak. Ondanks het slechte weer stonden er best nog wat toeschouwers ons enthousiast toe te juichen en eenmaal onderweg lukte het mij om het weer 'uit te schakelen' en te focussen op andere zaken. Dat ging goed. Tot 32 kilometer bleef mijn tempo vrij constant, maar na een scherpe draai in het parcours naar Boston stond de koude wind vol op kop en zakte het tempo wat terug. Zelden ben ik zo blij geweest om de finish te zien. Met mijn finishtijd van 3.51 was ik heel blij en tevreden.

Echt Amerikaans...

Weer terug in het hotel wachtte ons een hartelijke ontvangst; er waren warme chocomel, fruit, en Boston cookies. Er lag een oorkonde voor ons en er was een masseur om onze verstijfde spieren weer wat soepeler te maken. Alles inclusief de kamerprijzen voor de marathon 2019 ... echt Amerikaans! Na een lange warme douche kwam het besef steeds meer dat het was gelukt: starten en finishen in Boston. Tevens was deze

marathon de afronding van de 6 Major Marathons; een reis die in 2009 begon met een bloedhete marathon in Berlijn, wat een contrast met vandaag!

Als ik de volgende dag het gordijn opzij schuif zie ik buiten een strak blauwe lucht, de zon schijnt en de wind is gaan liggen; kortom het is een ideale (after) marathon dag om van te genieten.

Bedankt voor jullie leuke en attente reacties; mooi om mijn hardloopbelevissen met liefhebbers te hebben kunnen delen!

